

01 Polisdistrikt

Stockholm

02 Arbetsenhet

RK-A2

03 Uppdragsledare

telefon

Krinsp Uvemo

04 Grupp med vilka: uppdragsledaren hör samman

MOrdet på Olof Palme

10 sak

SPANINGSUPPSLAG

i grävare brottmål

Sida nr 232

07 Avsnitt

08 Loppande nr

E

20-3

04 Fortsät-
ningslag

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05

06

Urskeftsläsning

Förhållande

Förhållande

880627/GI

Förhör med projektledarassistenten

ANDERSTEDT, Cecilia Helena f. 650829-3229,

boende Vattumannens Gata 140, 6 tr.,

136 62 Haninge, tfn: 08-741 2577. Hon

finns även på sin pojkvän på adressen

Sågargatan 6, nb., c/o Fredriksson,

Sthlm, tfn: 08-44 31 94. Hon är anställd

på Party Art, Skeppargatan 27, 114 52

Stockholm, tfn: 667 72 70.

Förhöret hållet den 21 juni 1988 med

början kl 16.35.

Förhöret hållet i tjänstebil på adressen

Sveavägen, mitt för nummer 36.

Förhørsledare: Krinsp Inge Uvemo och

Lennart Gustafsson, RK-A2. Bandupptagning.

Cecilia delges anledning till förhöret såsom rörande eventuella iakttagelser som hon kan ha gjort på kvällen den 28 februari 1986, som kan kopplas samman med mordet på statsminister Olof Palme.

Cecilia berättar att hon den 28 februari 1986 tillsammans med Åke Larsson och Elisabeth Johansson varit på bio. De var på Saga-biografen på Kungsgatan och såg 19-föreställningen av Morrhår och Ärtor. Filmen slutade kring 21.00-tiden. Därefter gick de tre Kungsgatan ner mot Stureplan. I jämnhöjd med Rigoletto sammanträffade Cecilia och hennes kompisar med fem bekanta personer. Tillsammans gick de sedan till Mac Donalds på Kungsgatan för att äta. Cecilia säger att hon tittade på klockan flera gånger under kvällen och tiden på Mac Donalds, men att hon i dag inte kommer ihåg vad klockan kan ha varit då de gick därifrån. Anledningen till att hon tittade på klockan var att hon skulle upp och arbeta dagen efter och därför ville ha kläm på tiden. Men i dag kommer hon som sagt var inte ihåg vad klockan kan ha varit då de gick ifrån Mac Donalds.

○

Cecilia åkte tillsammans med Åke Larsson och Elisabeth och de skulle på bio. Åke släppte av Cecilia och Elisabeth utanför biografen Saga och åkte själv för att parkera bilen. Cecilia hade ingen aning om var bilen vart parkerad.

Efter att de ätit och umgåtts en stund på Mac Donalds så gick Cecilia, Åke Larsson och Elisabeth ut därifrån för att hämta bilen. De övriga kompisarna stannade kvar på Mac Donalds.

Då de lämnade Mac Donalds på Kungsgatan och sneddade densamma och gick upp Norrlandsgatan i riktning söder ut från det högre till det lägre numret. De gick Norrlandsgatan fram och i korsningen Norrlandsgatan 17-21 och Lästmakargatan 7-23 så stod två, och står även i dag, två telefonkiosker. I detta hörn sprang de tre ihop med Anna Hag och Karin. Dessa två sistnämnda tjejer känner inte Cecilia utan de var kompisar till Elisabeth Johansson. Cecilia säger att hon är inte så väl orienterad i Stockholms City så hon har inte riktigt klart för sig hur de åkte då de väl kommit in i bilen och ner till Sveavägen. Innan det, säger hon att hon tror att hon kanske stod kvar tillsammans med Elisabeth och pratade med de två nya tjejerna de hade kommit kontakt med medan Åke var borta för att hämta bilen. Detta är hon dock ej helt säker på. Hon har dock en svag minnesbild av att hon såg Åke försöka få ut den inparkerade bilen. Hon har även ett svagt minne av att han skulle ha parkerat i en uppförsbacke och att han hade vissa problem att få ut bilen eftersom bakomvarande ställt sig så nära.

Då Åke fått fram bilen och de bestämt sig för att åka från platsen så satte sig Åke Larsson bakom ratten. Elisabeth satt framme till höger om föraren och i bak satt Cecilia i mitten mellan Anna och Karin. Okänt om det var Anna eller Karin som satt till vänster eller höger om henne. Hur färden gick ner mot Sveavägen kan hon inte uppge men hon tror att det var i närheten av Sergels Torg och att de sedan körde Sveavägen norrut och framme vid korsningen Sveavägen-Kungsgatan så märkte de att de inte kunde svänga vänster ner på Kungsgatan för att fortsätta Kungsgatan ner mot Vasagatan.

01 Polisdistrikt*

02 Arbetsenhet*

03 Upprättad av*

telefon*

09 Brott med vilselet utspäddt har samman*

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

Sid nr

231

07 Avsnitt

08 Loppande nr

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare refternamn och förnamn

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 sak

Vem som sa det, det kan inte Cecilia uppge direkt utan hon menar att det mer eller mindre sade det allihop, detta att det inte gick att svänga vänster. Förbjuden vänstersväng råder där.

Färden gick då över Kungsgatan och vidare Sveavägen ner till nästa korsning för att där svänga vänster. Det är Tunnelgatskorsningen. Rent alltmänt kan sägas om färden att då de väl satt sig i bilen så tittade inte Cecilia sig så noga omkring hur färden gick eftersom hon nu träffade två nya kompisar till Elisabeth. De pratade om det ena än det andra.

Vad klockan var vid den här tidpunkten under den här resan, det vet inte Cecilia.

Rörande trafikintensiteten säger Cecilia att den nog var ganska lugn eftersom hon vill minnas att då de stod nere vid korsningen Sveavägen-Tunnelgatan för rött ljus att de inte hade någon bil efter sig eller bakom sig. Hon säger att de stod som första bil för att svänga vänster ner mot Tunnelgatan.

Cecilia säger att de spelade hög musik i bilen. Hon satt då i bilens baksäte och pratade med Ann och Karin och hon vill minnas att hon kanske inte tittade omkring så väldigt mycket.

Tillsammans med krinsp Gustafsson har Cecilia promenerat den väg hon uppfattade de här personerna komma den 28 februari 1986. Följande observationer är gjorda från Tunnelgatan vid rödljusen där bilen stod parkerad. Tilläggas ska att Cecilia helt spontant säger att vid tillfället så hade hon inte sina glasögon på sig. Hon hade dem troligtvis i fickan. När hon tittade upp ser hon tre stycken personer komma sneddande in mot trottoaren vid Sveavägen 42. I dag står det en stor reklamskylt på samma plats där hon sett personerna komma. Okänt om denna reklamskylt fanns där den 28 februari. Paret gick alltså från västra till östra sidan på Sveavägen. I samband med att det första paret, en man och en kvinna kommer sakta gående Sveavägen, stannar de till, titta i ett skyltfönster, som troligtvis är Dekorimas, och strax bakom är det en man som går också i samma takt. Tillägg: det är inte en man och kvinna utan det är tre personer hon ser.

01 Polisdistrikt

SPANINGSUPPSLAG

Sida nr

02 Arbetsenhet

i grövre brottmål

07 Även nr

08 Liggande nr

03 Upprättad av

telefon

04 Fortsatt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

Förhållande

06

Utskriftsdatum

Pro-memoria

10 ssk

Anna och Karin hade precis gått och tagit någon examen inom sjukvård. Någon av dem sade då, vi får gå ut och praktisera våra kunskaper. Anna och Karin steg ur bilen, medan bilen alltjämt stod på Sveavägen i vänstra filen. Någon i bilen frågade Anna och Karin om de skulle vänta på dem, men de fick den uppgiften att de kunde åka. De skulle ringa efter någon bror till någon av tjejerna som skulle få hämta upp dem senare. Därefter åkte sällskapet med Åke, Elisabeth och Cecilia sakta ner till vänster och Tunnelgatan för vidare färd hemåt. De körde sakta och tittade hela tiden mot den plats där mannen låg.

Rörande tidigare nämnda taxibil så tror Cecilia att han lämnade, bilen, gick fram till offret och sedan åter till bilen. Då antog Cecilia att han via sin radio kontaktar hjälp. Det var i anslutning till detta som de dämpade ljudet på sin musikapparat i bilen.

Cecilia tillfrågas ifall hon hört några smällar, då säger hon att hon inte gjort det. De hade som sagt var hög musikvolym i bilen.

Hon säger att hon aldrig såg vad som föranledde till att en person blev liggande på marken. Hon antog dock att han hade blivit nerslagen. Hon säger att man räknar inte med att folk går och blir nedskjutna på Sveavägen.

En signalementsbeskrivning på tredje personen: Han skulle vara längre än den längsta i paret, alltså längre än Olof Palme. Personen var även relativt smal och en typisk han-person. Var eventuellt klädd i en täck-jacksaktig jacka. Huvudbonad var någonting platt. Det var alltså ingenting som stack upp. Hon säger att hon dock har en känsla av att han hade en huvudbonad. Hon såg ej ifall personen hade några glasögon. Hon reagerade dock på att mannen gick med långa steg. Då hon lade märke till dessa långa steg, det var det hon såg i högra ögonvrån då personen försvann upp Tunnelgatan mot det lägre numret österut.

02 Arbetsenheter

i grovre brottmål

07 Ävsnitt

08 Loppande nr

03 Upprättad av

Telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgiftshamnare, efternamn och förnamn

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

06

Utskriftsdatum

Förärsdrö

Promemoria

10 Sak

Cecilia säger att då de lämnade Sveavägen och körde ut Tunnelgatan västerut så bar färden av hem till Rågsved. I Rågsved bor Åke och Elisabeth. HOn säger rent spontant att hon inte lade märke till någonting som hon nu efteråt kan säga att hon reagerade på samt att hon inte lade märke till någonting som hon kopplar ihop med det som hände på Sveavägen-Tunnelgatan. Cecilia upprepar sig och säger att då hon först lade märke till paret Palme och den tredje personen, så var hennes uppfattning att det var ett sällskap.

Natten mellan den 28 februari och 1 mars 1986 så sov Cecilia över hos Åke Larsson och Elisabeth Johansson i Rågsved. Någon gång vid 02.00-tiden den 1 mars 1986 så ringde telefonen. Cecilia var den som låg närmast telefonen. Hon svarade i den och på andra änden var Anna. Hon sade någonting liknande: den där fyllon vi såg på Sveavägen var ingen fyllon utan det var Olof Palme och nu är han död. Cecilia tyckte att detta inte var någonting att ringa om på natten och komma med några såna här skämt, men då sade Anna att så var fallet, att hon nu befann sig på polisstationen. Då trodde Cecilia på Anna och då rusade Cecilia in och väckte Åke och Elisabeth. Cecilia tror även att Åke pratade med Anna.

Cecilia tillfrågas speciellt om hon har någon uppfattning om hur länge de stod för rött ljus, Tunnelgatan-Sveavägen. Då säger hon att det kanske normalt är rött 1 ½ - 2 minuter men att de nu stannade kanske över en ljusskiftning, eftersom de inte hade någon bil efter sig och blev nyfikna av att se vad som hände och hade hänt på Tunnelgatan. Cecilia säger vidare att avståndet till den plats där mannen blev liggande på gatan och så ljusförhållandena, att hon inte på det avståndet skulle kunna känna igen personen ifråga.

Cecilia säger att det rörde sig en del fotgängare kring och utanför biograferna på Kungsgatan och utanför Mac Donalds. På direkt fråga hur det såg ut i omgivningarna kring mordplatsen så säger hon att det var någon enstaka fotgängare som var ute och gick. Dock ingen som hon direkt lade märke till. Ingen som betedde sig på något speciellt sätt.

01 Polisdistrikt*

SPANINGSUPPSLAG

Sida nr

233

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Försam-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket utgiften när samman*

05

06

Utskriftsdatum

10 sak

Förhörprot

Promemoria

Eftersom Cecilia antog att dessa tre var i sällskap så tittade hon inte så mycket efter fler personer.

Hon tillfrågas om hon lade märke till några polisbilar eller om hon hörde några sirener efter det att de lämnat korsningen. Hon säger att hon inte gjorde det.

Förhöret avslutas kl 18.00.

Det är godkänt utan återuppspelning, hon säger dock att hon skulle vilja läsa igenom det för att se det i tryck.

Stockholm som ovan

Inge Uvemo,krinsp

Lennart Gustafsson,krinsp

